

Polkimen puhdistaminen ja suojaaminen poistamatta materiaalia

Kohteen on Rudge-polkkupyörä n. vuodelta 1948. Pyörä on ollut kulumisesta päätellen ilmeisesti ollut aikanaan normaalisti käytössä ja hyvällä hoidolla, kunnes jäi seisomaan kylmään, riihentapaiseen tilaan vähintään 30 vuodeksi.

Lähtökohtatilanne oli kohtalaisen hyvä. Polkimissa oli pintaruostetta, kumit kuluneet ja löysällä eikä laakerien rasvoista ollut enää tietoakaan.

Purkaminen sujui normaalissa järjestyksessä, ilman suurempaa voimankäyttöä. Mitään yllätyksiä ei löytynyt.

Purkua seurasi osien pesu. Tällä kertaa käytin mäntysuopaliuosta ja hammasharjaa. Vaikka poljin ulkoisesti oli likainen ja ruosteinen, olivat sisäosat suhteellisen siistit, ehjät ja kulumattomat. Edes laakerikuppien ja kartioiden kohdalla ei tarvittu liuottimia rasvanpoistoon. Kuulat olivat ehjiä ja ruosteettomia.

Pesua ja kuivausta seurasi hapotus. Tällä kertaa päädyin fosforihappoliuokseen n. 33%. Perusteluna on se, että fosforihapon muodostamasta tummanharmaasta fosfaattipinnasta on hyötyä kohdetta ajatellen. Happona käytin kokeeksi kaupallista Rustycoa, mutta saman asian ajaa esimerkiksi Annitrol (jota löytyy Motoneteista jne.). Riittävä ilmanvaihto ja suojarusteet ovat aina happojen kohdalla tarpeen.

Hapotusaika oli tässä tapauksessa 11 tuntia. Sen jälkeen osat huuhdeltiin vedessä ja neutraloitiin suopaliuoksessa (etiketin mukaan pH noin 8). Purkeissa kävi muitakin osia, mutta jäljistä päätellen rasvaa on ollut jossakin vielä jäljellä. Neutraloinnin jälkeen kuivasin osat huolellisesti pyyhkien, mutta uunittamista ei tehty fosforihaposta johtuen.

Poljinkumit pesin suopaliuoksella ja hammasharjalla. Kierreosat olivat silmämääräisesti lähes ruosteettomat, joten ne saivat osakseen vain harjauksen öljyn kera. Kumiosat käsittelin apteekista ostamallani glyserolilla, melko anteliaalla kädellä.

Päätykappale on rokonarpinen, mutta kaikki poreet ovat käsittelyn jäljiltä mustanharmaita, joten mitään mekaanista toimenpidettä en niille tehnyt.

Koottuani polkimen tavalliseen tapaan päädyin suojaamaan päätykappaleen ja pölykupin vielä Le Tonkinois -öljylakalla, koska polkimet joutuvat harrastekäytössäkin alttiiksi olosuhteille - tällä pyörällä kuitenkin tullaan ajamaan tapahtumissa. Muut metalliosat suojasin normaaliin huoltotapaan öljyllä.

Polkimet kaipasivat joka tapauksessa normaalin huollon, jotta niitä voisi käyttää. Tässä tapauksessa ei polkimesta poistettu mekaanisesti materiaalia lainkaan.

